

Ennii ex hoc loco verba fuisse haec e Ciceronis libro I. de oratore c. 45. colligi potest,

*ego sum unde populi et reges consilium expetunt,
suarum rerum incerti: quos ego ope mea
ex incertis certos compotesque consili
dimitto, ut ne res temere tractent turbidas.*

609. Pro librorum lectione, τοῦθ', olim dederam τοῦδ'. Id ut potuerit dici, non est eo tamen opus. Post μαθεῖν nulla interpunctio in M. Rob. Plene interpunctum in G. Ald. Turn. Male scholiastes ἀντὶ τοῦ μάθε ὦ βουλῆ.

610. βουλῆ Turn. Vict. et sic fortasse M. βουλῆ G. Ald. et sic in corrigendis Rob. in cuius textu βούλη est. βουλῆ legit scholiastes ille, cuius verba modo attuli, βουλῆ alius, cuius haec est adnotatio, κελεύω δὲ ὑμᾶς πεισθῆναι τῇ βουλῇ τοῦ Διός. Deinde ἐπίσπεσθαι G. Ald. Turn. ἐπισπάσθαι Rob. sed in corrigendis ἐπισπέσθαι scribi iubetur, atque ita recte Victorius et reliqui.

612. σὺν in σοὶ mutavit Burgesius, non male. Deinde libri ὠπασε.

615. Male Auratus et Musgravius κτανεῖν scribendum esse putaverunt.

616. σκήπτοισι Rob. Ad τιμαλφούμενον scholiastes haec adnotavit, συνεχές τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλω· δι' ὃ σκώπτει αὐτὸν Ἐπίχαρμος. Usus est hoc verbo Aeschylus Ag. v. 889. Eum. v. 15. 796. et adiectivo τιμαλφῆς in Epigonis, fragm. 57.

619. Libri ἀκούση.

621. στρατιᾶς Rob. Deinde νιν Porsonus. Libri μιν.

622—624. ἄμεινον recte G. Ald. ἄμείνον' sic M. ἀμείνον' Rob. Turn. Hoc dicit, rebus plerisque bene gestis. Deinde v. 624. δροίτη M. G. Ald. δροίτη Par. Aug. Rob. Turn. δροῖτη, ut Robortellus in corrigendis scribi iussit, Victorius. V. ad Ag. v. 1506. Deinde καπὶ τέρμασι G. sed mutatum ab eadem manu in καπὶ τέρματι, ut Aug. Rob. habent. καπιτέρματι Ald. Turn. Non recte Schoemannus, ut antea G. Bernhardy in Syntaxi p. 83. εὐφροσιν masculinum esse putat, comparans Soph. Ant. v. 904. καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὐ. Non potest dubitari quin εὐφροσιν cum δεδεγμένη sit coniungendum. Mihi olim εὐφροσιν dictum esse videbatur ut μειλιχίοισιν, κερτομίοισιν, ut esset blandis verbis: καί autem in καπὶ eo modo post participium positum esse putabam, de quo dictum est ad Ag. v. 97. Linwoodius scripsit δροίτης περῶντι λουτρά, et post haec verba huiusmodi aliquid excidisse putavit, συνθέτοις λόγοις θέλγει φρένας κλέπτουσα. Immo recte intellexit Dindorfius post v. 622. lacunam esse indicandam. In eo versu qui excidit, nisi plures fuerunt, substantivum fuisse videtur, ad quod εὐφροσιν pertinebat, et hic fere sententiarum nexus, adstitit, ferrum celans, operam datura (exeunti e labro, δροίτης περῶντι λουτρά). Itaque sic scripsi